

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: J. F., nar. X, bytem K.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 6. 2. 2025 proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 12. 2024, č. j. X o invalidní důchod

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 8. 2025 č.j. X byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Dle posudku IPZS Sokolov ze dne 16. 2. 2024 je žalobce invalidní pro invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) cit. zákona ode dne 16. 2. 2024, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti bylo shledáno zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %, procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Důvodem zamítavého rozhodnutí byla skutečnost, že žalobce získal v rozhodném období od 16. 2. 2014 do 15. 2. 2024 pouze 3 roky a 314 dnů pojištění a v rozhodném období od 16. 2. 2004 do 15. 20. 2024 pouze 8 roků a 64 dnů pojištění, tedy nesplnil podmínku potřebné doby pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž vyjádřil nesouhlas se závěry posudku o invaliditě a správnosti stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti s tím, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a neúplně zjištěného zdravotního stavu žalobce, přičemž žalobce má zato, že měl být vzhledem ke svému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu hodnocen dle kapitoly V, položky 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity a měla mu být s ohledem na diagnostiku postižení v roce 2022 přiznána invalidita druhého stupně.
3. O těchto námitkách bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 5. 12. 2024 č. j. X, kterým žalovaná jeho námitky zamítla a potvrdila výše uvedené rozhodnutí. Rozhodnutí odůvodnila tím, že v námitkovém řízení určil lékař IPZS míru poklesu pracovní schopnosti žalobce v rozsahu 35 %, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V. (Duševní poruchy a poruchy chování), položce 1 (Organické a symptomatické duševní poruchy), písm. c) středně těžké postižení, jež je uvedena v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 – 45 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla dle ust. § 3 citované vyhlášky zvýšena. Oproti předchozímu posouzení byla provedena změna data vzniku invalidity, s odkazem na psychiatrické vyšetření nelze vyhovět žádosti žalobce o změnu vzniku invalidity do r. 2022, neboť v tomto roce byl jeho psychický stav hodnocen jako porucha s bludy při abusu alkoholu. Žalobce byl až do roku 2023 zaměstnán v zahraničí, byl schopen řízení motorového vozidla. Žalobce tak sice splnil zdravotní podmínku nároku na invalidní důchod, neboť byl uznán invalidním v prvním stupni invalidity ode dne 12. 2. 2024, ale k tomuto datu nesplnil podmínku získání potřebné doby pojištění v období rozhodném pro vznik nároku na invalidní důchod. Žalovaná provedla kontrolu dob pojištění a konstatovala, že všechny doby pojištění, jež jsou doloženy v evidenci ČSSZ, jsou uvedeny na osobním listu důchodového pojištění ze dne 26. 11. 2024. Žalobci bylo v době vzniku invalidity více než 38 roků, takže byla zkoumána obě rozhodná období. V tzv. prvním rozhodném období (získání pěti roků potřebné doby pojištění z období posledních deseti roků před vznikem invalidity, tj. v době od 12. 2. 2014 do 11. 2. 2024) získal žalobce 3 roky a 314 dnů doby pojištění. V tzv. druhém rozhodném období (získání deseti roků potřebné doby pojištění z období posledních dvaceti roků před vznikem invalidity, tj. v době od 12. 2. 2004 do 11. 2. 2024) získal žalobce pouze 8 roků a 314 dní pojištění a podmínky nároku na invalidní důchod v souladu s ust. § 38 písm.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

a) zdp. tudíž žalobcem nebyly splněny pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění, a proto byla jeho žádost o invalidní důchod zamítnuta.

II.

Žaloba

4. Včasnou žalobou ze dne 6. 2. 2025 doručenou zdejšímu soudu dne 7. 2. 2025 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované, přičemž žalobu odůvodnil tím, že žalovaná učinila napadené rozhodnutí, aniž by podrobněji zkoumala jeho zdravotní stav, nezhodnotila jeho celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity. Jak vyplývá z lékařské dokumentace, žalobce trpí postižením uvedeným v kapitole VI., bod 2d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s poklesem pracovní schopnosti o 70–80 % - Alzheimerovou chorobou s těžkým omezením většiny denních aktivit. V té souvislosti popsal své omezené schopnosti provádět věci denní potřeby. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná dne 10. 3. 2025 ve svém vyjádření k žalobě shrnula dosavadní průběh řízení o žádosti žalobce o přiznání invalidního důchodu. Žalobce je dle posouzení jeho zdravotního stavu vypracovaného v rámci námitkového řízení ode dne 12. 2. 2024 invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35 %. Nelze vyhovět žádosti žalobce o změnu vzniku invalidity do r. 2022, neboť v tomto roce byl jeho psychický stav hodnocen jako porucha s bludy při abusu alkoholu, psycho-medikace a péče psychiatra byla sporadická a onemocnění nesplňovalo kritéria k přiznání dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, žalobce byl až do roku 2023 zaměstnán v zahraničí a byl schopen řízení motorového vozidla. Žalobce za této situace sice splnil zdravotní podmínku nároku na invalidní důchod, ale k datu uznání invalidity – 12. 2. 2024 nesplnil podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném období pro vznik nároku na invalidní důchod. Žalovaná provedla kontrolu dob pojištění a konstatovala, že všechny doby pojištění doložené v evidenci ČSSZ jsou uvedeny na osobním listu důchodového pojištění ze dne 26. 11. 2024, jenž byl součástí napadeného rozhodnutí. Žalovaná navrhl provedení důkazu odborným lékařským posouzením posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, přičemž pokud tato uzná žalobce invalidním od jiného dne než od 12. 2. 2024 či 16. 2. 2024, pak ponechává rozhodnutí na úvaze soudu s ohledem na výsledky posouzení zdravotního stavu žalobce. Jinak navrhuje zamítnutí žaloby podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodné.

IV.

Posouzení věci soudem

6. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.).
7. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

8. Ve věci bylo v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodnuto bez jednání.

V.

Rozhodnutí soudu

9. Žaloba není důvodná.

10. K námitkám žalobce týkajícím se nedostatečného a nesprávného posouzení zdravotního stavu a rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů není soud oprávněný se vyjadřovat, protože v projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem, a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.

11. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

12. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

13. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 23. 6. 2025 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, jemuž žalobce nebyl přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že žalobce byl shledán invalidním dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona ke dni 12. 2. 2024 – dnem psychiatrického vyšetření, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %. Žalobce byl posuzován jako dělník, dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

psychiatra při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je organická porucha. PK MPSV je v souladu s posudkovým hodnocením IPZS i s posudkovým hodnocením námitkového řízení a hodnotí shodně rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti organickou poruchu, se zařazením v kapitole V., položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35–45 %. Funkční postižení hodnoceno jako středně těžké, tj. středně těžké postižení myšlení, zřetelný odklon od normy při výkonu některých aktivit a rolí.

14. PK MPSV souhlasí s dnem vzniku invalidity, tj. psychiatrickým vyšetřením ze dne 12. 2. 2024, kde byla stanovena diagnóza organické depresivní poruchy, v objektivním nálezů však bez výraznější poruchy vnímání, bez deprese, myšlení urovnané. Nelze vyhovět žádosti o změnu data vzniku invalidity do roku 2022, neboť v té době byl hodnocen žalobcův psychický stav jako porucha s bludy při abúzu alkoholu, žalobce nebyl v soustavné péči psychiatra, onemocnění nesplňovalo kritéria pro přiznání dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobce byl až do roku 2023 dle dokumentace zaměstnán v zahraničí a dle psychologického vyšetření byl schopen řízení motorového vozidla. PK MPSV souhlasí s dobou platnosti posudku do dne 28. 2. 2026 vzhledem k plánovanému došetření diagnózy. Statistická značka dg. F06. Dané postižení nelze hodnotit jako těžké, neboť není doložen výrazný odklon od normy při výkonu většiny denních aktivit a rolí. Nejedná se ani o zvlášť těžké postižení, tj. těžkou poruchu myšlení, kdy rezervní kompenzační mechanismy mohou být vyčerpány, je doložen odklon od normy při výkonu všech aktivit a rolí, dezintegrace, krizový stupeň poruchy. Není ani důvod pro použití § 4 odst. 1 citované vyhlášky. Vzhledem k tomu, že žalobce není schopen využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje se tato hodnota o 5 % a celkově činí 50 %. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 50 %. Žalobce není schopen práce spojené se zvýšeným rizikem stresů, ve směnném provozu, ve vynuceném tempu, výkon výdělečné činnosti žalobce nevyžaduje zcela mimořádné podmínky podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Diagnóza Alzheimerova choroba nebyla jasně stanovena, proto ji nelze zvolit za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Zdravotní stav žalobce byl posouzen k datu vydání napadeného rozhodnutí. Pro posouzení žaloby je rozhodující skutkový a právní stav, jenž zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí, z tohoto důvodu nelze přihlídnout k lékařským zprávám, jež jsou až po tomto datu. Změny a zhoršení zdravotního stavu mohou být zhodnoceny pouze v novém řízení na základě nové žádosti.
15. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

16. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly PK MPSV shledány.
17. Podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
18. Dle ust. § 40 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.
19. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta jeho žádost o přiznání invalidního důchodu, přičemž ji odůvodnil tím, že posudky vypracované v rámci správního řízení nezhodnotily řádně jeho celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity ani diagnózu Alzheimerovy choroby s těžkým omezením většiny denních aktivit.
20. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 23. 6. 2025 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce jednalo o invaliditu druhého stupně, nikoli o invaliditu prvního stupně, jak vyplynulo z posudků o invaliditě vypracovaných v rámci správního řízení.
21. Žalovaný opřel své rozhodnutí, jímž zamítl žádost žalobce o invalidní důchod, o skutečnost, že žalobce nesplnil potřebnou dobu pojištění. Je tedy zřejmé, že žalobní argumentace žalobce k tomuto důvodu zamítnutí žádosti nesměřuje a žádným způsobem na ně nereaguje, žalobce netvrdí, nepředkládá ani neoznačuje důkazy k prokázání splnění potřebné doby pojištění. Ani správní orgány nezpochybňovaly, že Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

jsou na straně žalobce splněny zdravotní podmínky pro přiznání invalidity (byť se oproti PK MPSV lišily ve stanovení jejího stupně). Důvodem, proč byla žalobcova žádost zamítnuta, byla totiž výlučně skutečnost, že žalobce sice splnil zdravotní podmínku nároku na invalidní důchod, zároveň však k datu stanovení invalidity nesplnil druhou zákonem danou podmínku, a to získání potřebné doby pojištění v rozhodném období pro vznik nároku na invalidní důchod.

22. V posudku PK MPSV je řádně odůvodněno, z jakého důvodu je na místě uznat invaliditu právě k datu 12. 2. 2024, nikoli k datu dřívějšímu, a to za situace, kdy v roce 2022, byl žalobcův psychický stav hodnocen jako porucha s bludy při abusu alkoholu, psycho-medikace a péče psychiatra byla sporadická a onemocnění nesplňovalo kritéria k přiznání dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, zároveň žalobce byl až do roku 2023 zaměstnán v zahraničí a byl schopen řízení motorového vozidla. Datum stanovení počátku vzniku invalidity je proto postaveno na jisto.
23. Žalovaná provedla opakovaně kontrolu dob pojištění a konstatovala, že všechny doby pojištění, jež jsou doloženy v evidenci ČSSZ, jsou uvedeny na osobním listu důchodového pojištění ze dne 26. 11. 2024. Z těchto podkladů vyplynulo, že žalobci bylo v době vzniku invalidity více než 38 roků, takže byla zkoumána dvě rozhodná období. V tzv. prvním rozhodném období bylo potřeba dle § 40 odst. 2 zdp získání pěti roků potřebné doby pojištění v období posledních deseti roků před vznikem invalidity, tj. v době od 12. 2. 2014 do 11. 2. 2024, avšak žalobce získal pouze 3 roky a 314 dnů doby pojištění. V tzv. druhém rozhodném období bylo potřeba získat deset roků potřebné doby pojištění za období posledních dvaceti roků před vznikem invalidity, tj. v době od 12. 2. 2004 do 11. 2. 2024, avšak žalobce získal pouze 8 roků a 314 dní pojištění. Z tohoto vyplývá, že žalobcem nebyla splněna podmínka potřebné doby pojištění stanovená v ust. § 38 písm. a) zdp., a proto byla jeho žádost o invalidní důchod důvodně zamítnuta. Ani novým posudkem o invaliditě vypracovaným v rámci soudního řízení nedošlo k takové změně data vzniku invalidity, jež by měla na stanovení potřebné doby pojištění vliv, a z tohoto důvodu nelze dospět k závěru, že žalobce splnil druhou z podmínek přiznání nároku na invalidní důchod, tj. potřebnou dobu pojištění dle ust. § 40 odst. 1 a 2 zdp. a § 38 písm. a) zdp.
24. Zdravotní stav žalobce byl posouzen k datu vydání napadeného rozhodnutí, přičemž pro soud je rozhodující skutkový a právní stav, jenž zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Z tohoto důvodu případné změny a zhoršení zdravotního stavu žalobce, které mají vliv na pokles jeho pracovní schopnosti, k nimž došlo či dojde po datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí mohou být zhodnoceny pouze v novém správním řízení na základě nové žádosti. Chtěl-li být žalobce v řízení úspěšný, pak musel prokázat splnění potřebné zákonem dané doby pojištění, avšak k tomuto jeho žalobní argumentace vůbec nesměřovala. Soud proto neshledal žalobu důvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalované nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 19. 9. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.